

2) Ali je treba člen 33(1) Šeste direktive Sveta 77/388/EGS ⁽²⁾ razlagati tako, da prepoveduje nadaljnjo uporabo davka (lokalnega davka na pravne osebe), katerega predmet so gospodarske dejavnosti podjetij in katerega bistvena značilnost je obdavčitev neto prihodka podjetij zmanjšanega za proizvodne stroške za prodano blago, stroške pomožnih storitev in stroške za surovine oziroma z drugimi besedami, ali je treba tak davek šteti za prometni davek, kot ga prepoveduje ta določba?

⁽¹⁾ UL L 236, str. 846.

⁽²⁾ UL L 145, str. 1.

Tožba, vložena 20. julija 2006 — Komisija Evropskih skupnosti proti Kraljevini Nizozemski

(Zadeva C-322/06)

(2006/C 237/12)

Jezik postopka: nizozemščina

Stranki

Tožeča stranka: Komisija Evropskih skupnosti (zastopnika: N. Yerrell in W. Wils, zastopnika)

Tožena stranka: Kraljevina Nizozemska

Predlogi tožeče stranke:

— Ugotovitev, da Kraljevina Nizozemska s tem, da ni sprejela zakonov in drugih predpisov, potrebnih za uskladitev z Direktivo 2002/15/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 11. marca 2002 o urejanju delovnega časa oseb, ki opravljajo spremljevalne dejavnosti v cestnem prometu ⁽¹⁾, ali v vsakem primeru, s tem, da jih ni sporočila Komisiji, ni izpolnila obveznosti iz te direktive.

— naložitev plačila stroškov Kraljevini Nizozemski.

Tožbeni razlogi in bistvene trditve

Rok, določen za prenos te direktive, se je iztekel 23. marca 2005.

⁽¹⁾ UL L 80, str. 35.

Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je 27. julija 2006 vložilo Jezgado de lo Mercantil 3 de Barcelona (Španija)– Alfredo Nieto Nuño proti Leonci Monlleó Franquet

(Zadeva C-328/06)

(2006/C 237/13)

Jezik postopka: španščina

Predložitveno sodišče

Jezgado de lo Mercantil 3 de Barcelona.

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: Alfredo Nieto Nuño.

Tožena stranka: Leonci Monlleó Franquet.

Vprašanje za predhodno odločanje

Vprašanje, ki je Sodišču predloženo v predhodno odločanje se glasi: ali se pojem „znane“ znamke v državi članici iz člena 4 Prve Direktive Sveta 89/104/EGS ⁽¹⁾ z dne 21. decembra 1988 o približevanju zakonodaje držav članic v zvezi z blagovnimi znamkami nanaša zgolj na poznanost in uveljavljenost v državi članici Evropske unije ali v znatnem delu ozemlja države; ali je mogoče poznanost znamke glede na proizvod ali storitev na katere se nanaša znamka in dejansko ciljno javnost znamke povezovati z ozemeljem, ki ne ustreza ozemlju države ampak ozemlju avtonomne skupnosti, regije, pokrajine ali mesta; tj. v končni fazi glede na upoštevni trg.

⁽¹⁾ UL L 40, 11.2.1989, str.1